

KDE JE KRÁL?

Není tato otázka mudrců také hluboce naší otázkou: Kde je ten, který právem zasluhuje, aby byl nazýván Pánem světa a Pánem mého života, jemuž všechno náleží, který mě chrání a vede ke spáse, ten, kterému právem patří mé klanění, všechna moje láska a odevzdanost – kde je tento Král a kde ho najdu? Liturgické texty tohoto svátku dávají našemu hledání správný směr. Můžeme u nich hledat odpověď na otázku: Jaký je to Král a jak přichází? Hle, přichází Pán a Vládce. Má v rukou královskou moc a vládu, volá k nám Církev tento den v úvodním verši. Ohlašuje Vykupitele v prvním čtení jako toho, který se zjevuje ve světle slávy. Ale již v druhém čtení se mluví o „Kristově tajemství,“ které je odhaleno jen těm, kterým to Bůh chce zjevit, a evangelium potvrzuje tento apoštolův výrok. Král a Vykupitel se zjevuje jinak, než bylo očekáváno, než si to lidé představovali a přáli, a poznávají ho jen zvláště osvětlená srdce a oči. Nezjevu-

je se v paláci královského města, nýbrž v nenápadném domě pastýřské obce. Nepřichází jako mocný vládce uprostřed zářícího dvora, nýbrž jako bezmocné dítě z lůna chudé matky. Nikoliv jako vítězný osvoboditel národa, nýbrž jako pronásledovaný, který se musí sám zachraňovat útekem a který strhne do smrti nevinné děti. Opravdu, není snadné v něm poznat Krále! Co je zde naznačeno, je dále potvrzeno textem Matoušova evangelia: Kristovo království zůstane skryté. Královský titul bude opět použit až na počátku jeho umučení. Teprve pak se objeví, ale v jaké souvislosti! Jako titul pro krále, který přichází bezmocně na oslátku, jako „židovský král“, kterého vyslyší Pilát, jako předmět výsměchu, korunovaný trním, jako důvod odsouzení k smrti v nápisu na kříži, jako posměch z úst židovských předáků. V tom všem je třeba hledat smysl Ježíšova královského titulu. Jedno je zřejmé: od počátku směřuje k utrpení. A napadá nás druhá otázka, blízká té první: Kdo tohoto Krále nalezne a pozná? Odpovídá opět evangelium: Tento Král může být nalezen: těmi, kteří po něm touží a rozeznávají proto jemná Boží znamení, těmi, které jejich touha něco stojí, kteří zanechají oblíbeného každodenního života a vydají se na cestu, aby ho hledali, těmi, kteří se cestou nedají zmást falešnými králi a jejich zářivým a pohodlným životem, jaký nabízejí, kteří následují hvězdu, která je vede, a nedají se zmýlit Královou nízkostí, chudobou a obyčejností. V radosti mudrců se tento blažený cíl již tiše projevuje. My ho dosáhneme, když se líbeznému dítěti v Betlémě budeme nejen klanět, ale také půjdeme statečně cestou, kterou jdou mudrci. Proto se církev modlí: „My už Tě poznáváme světlem víry, doveď nás až k blaženému patření na krásu Tvé velebnosti.“

JG

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Příprava na biřmování - P. Stanislav

pondělí od 18:30 - na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 19:00 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 10:00 do 12:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby a oběd)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 25.1. od 19:15 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 27.1. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka byla zahájena 15.9.

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vedou P. Jerzy a P. Stanislav

<i>farář:</i>	P. Jerzy Gapski : tel: 724 324 555 / 257 317 652 / gapski@centrum.cz
<i>výpomocný duchovní:</i>	P. Stanislav Příbyl : tel. 605 830 201 / 257 317 652 / standa.pribyl@volny.cz rektor kostela sv. Gabriela
<i>výpomocný duchovní:</i>	P. Jan Gerndt: 739 484 835 / jan.gerndt@centrum.cz rektor kostela sv. Jana Nepomuckého (V. Chuchle), rektor kostela P. Marie (M.Chuchle)

<i>Sponzorské dary:</i>	Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárcе, které vám přidělí farář.
<i>Farní www stránky:</i>	Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz
<i>Farní Zpravodaj:</i>	Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.
<i>Farní knihovna:</i>	Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTERÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

Vážení rodiče, milé děti, na základě několika podnětů jsme se rozhodli navázat na loňské ministrantské schůzky. Rádi bychom pozvali všechny děti a dospívající, kteří by o takováto setkání měli zájem. Bude připraven program s hrami s náboženskou tematikou, nahlédneme do kostela a ukážeme si, jak se správně chovat u oltáře i mimo něj. Bude-li hezké počasí, podíváme se i do našeho hlavního města na kostely a památky, které jsou nedílnou součástí naší křesťanské historie. Setkání budou probíhat 1x měsíčně v neděli, v lednu to bude 18.1., vždy od 15:30 cca do 17:00 – 17:30. V případě jakýchkoliv dotazů se neváhejte na mě obrátit prostřednictvím e-mailu (martin.kos@hotmail.com) nebo mi zanechte vzkaz v sakristii v našem kostele. *Martin Kos*

POZVÁNÍ PRO MANŽELE 21.1.

Zveme manžele všeho věku na již tradiční středoevropské setkání s modlitbou a dokumentárním filmem s duchovní tematikou. Tentokrát budeme promítat a sdílet film o Janu Pavlu II “V Božím milosrdenství nalezneme svět pokoj”. Není-li ve vašich možnostech přijít v páru, jsou vítány i “polovičky” :) Setkání se uskuteční ve středu 21. 1. 2015 od 19:30 ve farním sále. Srdečně zvou

Tomkovi, Suchlovi, Lisých

POZVÁNKA PRO DĚTI 1.2.2015

Zveme děti na farní vyrábění hromniček. Setkání se uskuteční v neděli 1. 2. 2015 od 14:30 do 17 h ve farním sále. Po krátké katechezi budeme vyrábět svíčky hromničky metodou namáčení. Z pomůcek je vhodné přinést zástěru, případně také úzkou vyšší skleničku (např. od oliv).

Na setkání se těší

Gabriela Suchlová

PROSINEC NA RADNICI

Rada městské části pravidelně funguje v novém složení a zastupitelé i odborníci se již seznámili s prací ve výborech a komisích. Jedním z cílů, které jsme si v KDU před volbami stanovili, byla podpora základního školství a spolupráce s občany. Ve spolupráci s občanskými sdruženími a s podporou zastupitelů z různých politických stran zajistil náš radní Vít Šolle obnovení základní školy Pod Žvahovem. Tento projekt schválila rada a v lednu již proběhne zápis do první třídy. Základní škola zde byla zrušena za starosty Jančíka a snahy o její obnovu byly 10 let marné. Snad na tento model spolupráce navážeme i

v dalších projektech rozvoje obce. V sociální oblasti radnice navazuje spolupráci s farnostmi a farními nebo církevními charitami. Je to opět krok směřující ke spoluúčasti na společném díle, a přestože není bez rizika, které plyne hlavně z počáteční vzájemné neznalosti, je to posun správným směrem.

Před námi stojí společný cíl, kterým je důstojný život všech občanů v Praze 5. Nyní máme příležitost se k němu ve vzájemné spolupráci přiblížit.

Josef Cuhra

PODĚKOVÁNÍ

Vážení otcové kněží, jáhnové,

milí pastorační asistenti, bratři a sestry, a především milé rodiny,

velice vám děkuji za vaše nasazení během Evropského setkání mladých s komunitou Taizé. Ať již v tom, že jste ubytovali a pohostili mladé z celé Evropy nebo že jste se podíleli na přípravě programu či ubytování ve farnostech či v tělocvičnách. Víím, že to v některých místech nebylo lehké a neobešlo se to bez určitých komplikací. Víím, že jste někteří toho mnoho nenaspali. Přesto považuji zvládnutí této akce za úžasnou ukázkou, jak velice je naše církev vitální a to především vaší zásluhou! A nejenom to, množství pozitivních reakcí veřejnosti ukazuje, jak je takové setkání příkladem evangelizace. Všem vám a vašim rodinám děkuji!

Dominik kardinál Duka

TÝDNE MODLITEB ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ

Jako již každoročně proběhne ve dnech 18. - 25. ledna 2015 „Týden modliteb za jednotu křesťanů“. Tématem letošního Týdne je verš z Janova evangelia: „Ježíš jí řekne: ‚Dej mi napít!‘“ (J 4,7) Ke společným modlitbám zvou Daniel Fajfr, předseda Ekumenické rady církví a biskup František Radkovský, delegát ČBK pro ekumenismus.

I letos mohou křesťané společně - ekumenicky - ve sborech, v kostelích a farnostech přivítat bohoslužbami, při kterých budou využity materiály k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů. V úvodu k těmto materiálům biskup Radkovský a předseda ekumenické rady Fajfr připomínají, že je povinností všech křesťanů usilovat o jednotu a pracovat pro ni. „Nejdůležitější však je se za ni modlit. Jednota křesťanů je totiž dar, který nám už u Otce vyprosil Pán Ježíš Kristus. Abychom jej však mohli přijmout, musíme být na to připraveni. Proto se máme sjednotit v modlitbách a vyprošovat především obrácení srdcí křesťanů, které je podstatnou podmínkou jednoty. Musíme pro ně vyprošovat touhu po jednotě a po takovém jednání, které k ní vede. To vše se nelze naučit, to si potřebujeme vyprosit.“

Počátky Týdne modliteb za jednotu křesťanů spadají až do roku 1740, kdy se ve Skotsku objevují stoupenci letničního hnutí napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovné snahy zahrnovaly modlitby za všechny církve a spolu se všemi církvemi. V roce 1867 zdůrazňuje První Lambethská konference biskupů anglikánské církve v preambuli svého prohlášení význam modlitby za jednotu a papež Lev XIII. roku 1894 podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu.

V „Dekretu o ekumenismu“ vydaném během Druhého vatikánského koncilu (roku 1964) se zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí, a vyslovuje se pro slavení Týdne modliteb. V roce 1965 začínají Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů (od roku 1989 Papežská rada pro jednotu křesťanů) s oficiální přípravou textu pro Týden modliteb. Od roku 1968 se „Modlitba za křesťanskou jednotu“ slaví na základě textů připravených v této spolupráci. Více na www.ekumenickarada.cz (Aleš Pištora)

PASTÝŘSKÝ LIST K NOVÉMU ROKU 2015

Draží přátelé, sestry a bratři v Kristu, dovolte, abych vás v prvním dnu Nového roku

pozdravil a popřál vám Boží požehnání po celý rok. Zasilám svůj pozdrav spolubratřím v biskupském, kněžském a jáhenském úřadě, řeholnicím a řeholníkům a těm, kteří spolu s nimi slaví Rok zasvěceného života, jak určil papež František. Můj novoroční pozdrav patří vám, sestram a bratřím, kteří zabezpečujete chod v našich farnostech i v těch nezapadlejších kostelích a kaplích, rovněž tak pastoračním asistentům, katechetům, pracovníkům charity, pedagogům v církevních školách i dalších diecézních zařízeních.

Můj pozdrav a přání patří vám, kteří přicházíte pravidelně na bohoslužby i vám, kteří přicházíte s námi slavit především radostnou vánoční dobu.

V tomto roce spolu s námi slaví Nový Rok také evropská křesťanská mládež, která přijala pozvání na setkání s komunitou Taizé v našem hlavním městě po více než 20 letech. Mohou se tedy s námi radovat nad 25 lety života ve svobodě, bez které by toto setkání ani nebylo možné. Nebudu se vracet k minulému roku, kdy jsme 15. listopadu poděkovali sv. Anežce za dar svobody spolu s papežovým vyslancem kardinálem Pietrem Parolinem. Budeme mít v tomto roce řadu příležitostí připomínat si jednotlivé kroky, kterými nás Bůh vedl v daru svobody při obnově našeho církevního života.

Vstupujeme do Nového roku s touhou, aby byl požehnaný a klidný. Papež František nás upozorňuje, že mír je možný jedině na základě bratrství, které však je denně pošlapáváno nejen v místech válečného konfliktu a hladu, ale také i v naší zemi; a to často zbytečnými neshodami,

hrubostí spojenou s neskrývanou nenávistí a závistí. Již několikrát zazněla papežova slova o rozdmýchávání 3. světové války, jak naposledy učinil po návštěvě v Turecku. Ani my, křesťané, nedáváme vždy dostatečný dobrý příklad a chybí někdy i záruka, že opravdu chceme žít život v bratrství. Situace mezi Dněprem a Volhou je toho důkazem.

Věřím, že mladí lidé z celé Evropy i z ostatních světadílů spolu s naší mládeží jsou nadějí do budoucna, ale také i přípravou na Dny víry, které budeme slavít v Praze na přelomu května a června po Noci kostelů. Chceme podat ruku ke spolupráci se spoluobčany hlavního města, s kterými žijeme často pod střechem jednoho domu, denně cestujeme v tramvaji či metru, setkáváme se na pracovišti, nebo sedáváme ve školní lavici. Žít s druhými a pro druhé nás učí ten, který při své poslední velikonoční večeři nám na rozloučenou předal zákon skutečné lásky s vysvětlením, že největší lásku má ten, kdo dává život za své přátele. O tom nás přesvědčují denně tisíce obětí pronásledovaných křesťanů a čestných žen a mužů na celém světě, kterým nejde jen o sobecké pohodlí. Vidí v druhém bratra nebo sestru, bližního, či chcete-li, v duchu zlatého pravidla, svého spoluobčana. To si připomeneme při Národním eucharistickém kongresu na podzim v Brně, v blízkosti Velehradu, kde je duchovní kolébka naší víry, ale i státnosti, která spočívá ve křtu knížete Bořivoje a svaté Ludmily. Velehradská a staroboleslavská svatováclavská pouť nejsou ani folklorem, ani oslavou výročí, ale přihlášením se k výzvě, na které stojí celá naše existence.

V tomto roce si připomeneme také 70 let od skončení 2. světové války spolu s obnovou Československa. Chceme poděkovat Bohu, ale i statečným občanům, mužům i ženám, kteří darovali svůj život za naši svobodu bez ohledu na politickou, národní nebo náboženskou příslušnost. Je dostatek důvodů k tomu, abychom na ně nezapomínali, protože víme, jak veliké oběti přinesli naši spolubratři kněží, řeholníci i řeholnice, (jak české, tak německé národnosti) v koncentračních táborech a nacistických vězeních, nebo naši bratři a sestry ve víře na frontách, či při práci v zahraničí. Náš dík patří i zahraničnímu odboji a vládě v Londýně, ale i padlým vojákům spojeneckých armád vítězných mocností.

Dovolte, abych touto cestou s modlitbou na rtech i vaším jménem prosil všemohoucího Boha Otce i Syna i Ducha Svatého, aby na přímluvu Paladia země České a našich svatých ochránců země žehnal a chránil naše rodiny, všechny naše spoluobčany a celou naši krásnou vlast.

+ **Dominik kardinál Duka OP**, arcibiskup pražský a primas český

PŘÍŠTÍ EVROPSKÉ SETKÁNÍ TAIZÉ SE BUDE KONAT VE ŠPANĚLSKÉ VALENCII

Večer 31. prosince oznámil bratr Alois mladým lidem shromážděným v Praze, že příští evropské setkání mladých se bude konat v jednom městě, ve kterém se dosud nikdy nekonalo: ve španělské Valencii.

Když se tuto zprávu dozvěděl kardinál Antonio Canizares, který komunitu Taizé do Valencie pozval, vyjádřil „hlubokou vděčnost“ a povzbudil mladé lidi, aby se setkání zúčastnili v hojném počtu. „Bude to setkání

církve a setkání modliteb za jednotu všech křesťanů. Bude to také setkání, které pro naši církvev ve Valencii bude představovat výzvu žít způsobem podobným tomu, co Taizé nám všem přináší.“ Kardinál vyjádřil připravenost celé valencijské provincie hostit mezinárodní setkání výrazem, že „jsme církve, která věří v Ježíše Krista, sjednocená církve. Církve, která naplňuje Pánovu touhu, že máme být jedno, aby svět mohl uvěřit. Protože ve víře nacházíme naději.“

V průběhu setkání bratr Alois také oznámil, že se v dubnu vydá, s dalšími bratry a stovkou mladých lidí z různých zemí, do Moskvy, kde společně oslaví Kristovo vzkříšení v rámci pravoslavných Velikonoc. Odtud bude pokračovat do Minsku. Poté s jinou stovkou mladých navštíví křesťanská společenství Kyjeva a Lvova. Při příležitosti setkání byly zveřejněny dva texty: Podněty pro rok 2015 (http://www.taize.fr/cs_article17439.html), které napsal bratr Alois, a poselství představitelů církvi a mezinárodních organizací k evropskému setkání v Praze (http://www.taize.fr/cs_article17521.html).

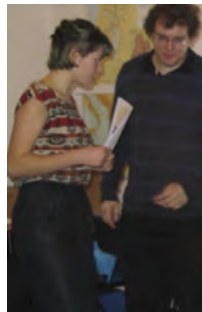
OHLÉDNUTÍ ZA SETKÁNÍM TAIZÉ

Staňte se solí... jsou slova písně, která nás provázela letošním novoročním setkáním Taizé v Praze. V naší rodině jsme se na tuto "pouť důvěry" velmi těšili, Taizé je pro nás srdeční záležitostí, a to nejen z důvodu spojitosti s revolucí v r. 1989. Často jsme se v průběhu příprav modlili za to, aby setkání bylo zdrojem požehnání pro Prahu i celou naši zemi. Nakonec se stalo i velkým osobním požehnáním, prožili jsme 5 krásných dnů se sedmi francouzskými studenty Sarou, Marie-Anne, Lorene, Julie, Jean-Batistem, Timotejem a Victorem. Vzhledem k nabitému programu nás všech se čas na vzájemné sdílení protahoval do pozdních nočních hodin, ale byl to čas krásný a požehnaný. Po celých pět dnů jsem měla pocit, jako by všichni byli součástí naší rodiny, a když se s námi v pátek loučili slovy "jste naše česká rodina, naši čeští rodiče", bylo to snad to největší obdarování celého setkání.

Ráda bych také poděkovala všem, kdo se jakkoli podíleli na přípravách a průběhu setkání v naší farnosti. Nebylo to snadné, komunikace s organizátory vážla, spolupracovníků jako šafránu. Nicméně zcela zaplněný a čtyřhlasým zpěvem znějící kostel během modliteb byl pro nás velkou radostí a doufejme, že evropská mladá všechnu "sůl" neodvezli do svých zemí a měst, ale že snad nějaká zrnka zůstala i v naší farnosti. GS

SETKÁNÍ TAIZÉ SE VYDAŘILO

Milí farníci, chtěli bychom se s vámi podělit o zážitky a dojmy z evropského setkání mladých v Praze 29.12. - 2.1.2015. Po té co jsme s manželkou zjistili, že na konci minulého roku se bude v Praze konat setkání Taize, rozpomněli jsme se na setkání v roce 1990 v Praze a následná setkání v sousedních zemích. Měli, jsme proto touhu toto další setkání v Praze přiblížit našim dětem. Rozhodli jsme se, že na Silvestra zůstaneme v Praze ubytujeme několik účastníků a trochu pomůžeme při přípravě setkání u nás ve farnosti sv. Václava. Nabídli jsme se, že podpoříme zpěvem ranní modlitby Taize v našem kostele. Jednalo se o tři ranní modlitby a jednu na Silvestra večer no spíše v noci. Naučili jsme se s dětmi nové a připoměli si i některé staré Taize zpěvy. Bylo milé, když při druhé ranní modlitbě nás někteří účastníci přišli podpořit a tak oživilo ranní modlitby. Byly to krásné chvíle i když někdy i časově náročné. Se staršími dětmi

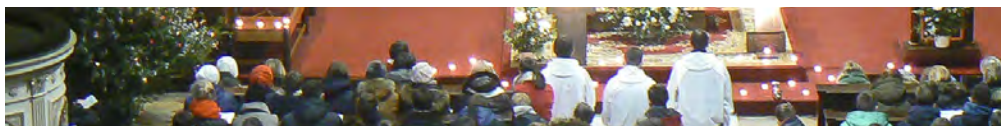
jsme se zúčastnili po dva večery večerních modliteb na výstavišti v Letňanech, kde na nás vždy dýchla atmosféra klidu, pokoje a času zastavit se v modlitbě na konci starého roku. Děti viděly z blízka bratry z Taize a slyšely zpěvy, které jsme trénovali na ranní modlitby k nám do farnosti. A dokonce jsme zjistili, že u nás byli ubytovaní tři Francouzi, kteří na těchto večerech na výstavišti zpívali. Myslíme si, že krásných zážitků bylo více než dost a nelitujeme toho, že jsme přes Silvestra zůstali v Praze. Bohu díky.

Lisých

CO SE MI LÍBILO NA SETKÁNÍ TAIZE?

Jak jsme zpívali ty písničky. Dále ty velké modlitby v Letňanech, hodně mladých lidí v Praze. Např. nacpané metro po skončení večerní modlitby na výstavišti. Ráda jsem si povídala s Francouzi a Chorvaty, co byli u nás ubytovaní. A také jak se oslavoval v kostele Nový rok. *Bára*

„BYL JSEM NA CESTÁCH A UBYTOVALI JSTE MNE, DALI JSTE MI NÁJÍST A HLAVNĚ SETKALI JSME SE...“ (Mt 25,35-36.)

Evropské setkání mladých v Praze, Pouť důvěry, Taizé 2014 – skončilo.

Nezbývá než zpětně hodnotit a do budoucna přijmout podněty. Tedy nejprve čísla, ta velká: 23.000 poutníků ze zahraničí (někteří až Japonska, Oceánie i Jižní Ameriky), 7.000 z České republiky. Organizátorům, kteří pracovali na přípravě v Praze již několik měsíců, přijelo na pomoc dva dny před začátkem pomoci 1400 dobrovolníků. V Praze a jejím okolí bylo na 250 hostitelských společenství, kolik lidí v nich pracovalo na zdárném průběhu, nám není známo (... Já je znám... Jan 10,27). Setkání probíhalo na výstavišti v Letňanech, v katedrále a dalších 16 chrámech v centru Prahy (nás byl jedním z nich). Televize vysílala přímý přenos 30.12. z Letňan a 1.1. z katedrály na ČT2 i Noe.

Teď ta malá Smíchovská čísla, spíš Svatováclavská (jsou tu vedle nás jiná křesťanská společenství, která byla také hostiteli). Přijali jsme 155 účastníků, 106 z nich bydlelo ve 24 rodinách a 49 ve škole. Skupina, která se postarala o snadný průběh, čítala 13 lidí. Po náročnějším ubytovacím procesu 29.12. se účastníci rozjízďeli po Praze podle svých itinerářů na místa modliteb a setkání. Ve farnosti probíhala denně v 8,30 ranní modlitba a po ní sdílení ve skupinkách, kostel i fara šuměly cizími jazyky. Dne 30.12. a 31.12. kostel od 13,00 hostil velkou modlitbu za účasti bratří z ekumenické komunity Taizé. Hlavně modlitba 30.12. byla hojně navštívená a stačilo jen málo, aby poslední museli zůstat venku před kostelem. Po meditativní modlitbě s promluvou bratří, která probíhala v šeru ozařovaném nasvícenými ikonami, jsme rozsvítili naplno náš chrám a - ozvalo se Ó..., Ach..., jak na divadle. Takový dojem vnitřek na účastníky udělal, sem patří díky všem, kdo se o kostel starají. Poslední den starého roku začala ve 23,00 Modlitba za mír. Bylo dojemné klečct vedle ukrajinských řeckokatolíků a pocítit že mír je nesamozřejmý stav. Půlnoc už byla ve znamení „festivalu národů“, každý národ předvedl scénku, tanec nebo píseň. Vše v kostele, nikam jinam bychom se nevešli. Pravda je, že rytmičná píseň „Bůh miluje ztracenou ovci“ v polštině, která byla doprovázena divokým tancem skoro všech 200 účastníků, působila rozpaky. Ale pohled na Krista ve svatostánku, který byl stejně tiše přítomný tak, jako bývá při živelném slavení mší svatých v Africe, uklidnil. Krásný byl zpěv běloruských a ukrajinských řeckokatolíků, zněly Vánoční antifony z liturgie sv. Jana Zlatoústého. Rozešli jsme se okolo 2,30 ráno, většina spát ke svým hostitelům, a pár účastníků ještě do noční Prahy. Dvě Francouzky konzultovaly sms od svých hostitelů, že se sejdou v baru Satelit? v Myslíkové ulici, tak jsme je do Myslíkové v noci poslali! Jako znalce barů mne to mátló, ale že došlo k mýlce, a jde o známý bar Satelit v Košířích v MUSÍLKOVĚ ulici, mi došlo až ve 3,20 v noční tramvaji. Mladí poutníci, kteří našli střechu v naší farnosti, byli z těchto zemí: z Francie nejstarší dcery církve 31, vždy církvi věrného Polska 47, se zemí koruny Svatoštěpánské Maďarů 15, Chorvatů kde hlaholice nikdy neutichla 15, ze slunné Itálie 12, Albánců zápasících s horami a muslimy bylo 8.

Na Nový rok se hosté účastnili bohoslužeb v místech ubytování a odpoledne proběhla setkání podle národů v centru města. Poslední den 2.1. se konaly modlitby v hostitelských společenstvích tedy i u sv. Václava. Loučení v kostele a na faře bylo bouřlivé a opět „Bůh miluje ztracenou ovci“, až se na faře třásla okna. Nikdo a nic se neztratilo, stížnosti žádné a Praha se líbila. Potkaly se tu nás národy a různé církve – pojďme potkávat křesťany jiných Smíchovských společenství.

Nebylo to tak těžké (pro některé) přijmout někoho domů na čas – co přijmout někoho natrvalo, asi ne domů ale do okruhu přátelství, osamocených je dost.

Kolik aktivity a nasazení jsme během setkání potkali - vše co se děje ve farnosti dělají stále ti samí lidé, někteří se vlastně podílejí na všem co se děje, jak to dlouho vydrží.? Je nás podle sčítání za neděli 550, ale kolik lidí se podílí aktivně? Tak asi 30. Co těch několik set zbývajících? Jsme solí této země, my čeští křesťané, tak nás vnímá po desítky let představený z Taizé, br. Alois.

Dívá se z venku, s odstupem a vidí to tak. Je nás málo, ale dokážeme proměňovat společnost okolo nás. Odvahu a hrdost dodávající pohled. Dokonce byla složena pro Pražské setkání píseň Staňte se solí. Tedy být bělostně krystaličtí a ochotni se rozpustit aby svět získal pořádnou chuť. Jako vždy na závěr děkovačky.

Velké díky všem kdo měli odvahu (a možnost) nabídnout ubytování a jídlo poutníkům. Těm, kdo pomohli hlídat faru, kostel, s administrativou, při ubytování, překládali, vařili kávu a čaj, hlídali stav WC (150 lidí je 150 lidí), a nahrubo uklidili faru.

Hudební skupince, nacvičili Taizácké zpěvy, každé ráno a na závěr roku šli a hráli, doma nebo s sebou měli děti, zároveň ale měli ve svých bytech účastníky, kterým dali najíst, pomáhali s organizací, aby toho nebylo málo, autem přiváželi a odváželi, co bylo potřeba (Moudr 5,15.). To jsou ti zmiňovaní, co dělají vždy vše. Díky!

Zvláštní poděkování Františku Nedbalovi za technické zabezpečení, Ondřeji Liškovi za mailing a anglickou komunikaci a Simoně Kolmanové za úklid fary do čista (150 lidí je 150 lidí).

Zažili jste během „Pouti důvěry“ něco hlubokého nebo veselého, tak pošlete do příštího zpravodaje.

-PCh-

SYNODA 14

POSELSTVÍ III. MIMOŘÁDNÉHO VŠEOBEC-NÉHO SHROMÁŽDĚNÍ BISKUPSKÉ SYNODY

Během 14. všeobecného zasedání schválili synodní otcové Poselství III. Mimořádného všeobecného shromáždění biskupské synody na téma: *Pastorační výzvy pro rodinu v kontextu evangelizace (5. – 19. října 2014).*

POSELSTVÍ

My, synodní otcové, shromáždění v Římě okolo papeže Františka, se na Mimořádném všeobecném shromáždění biskupské synody obracíme na všechny rodiny z různých kontinentů, ale především na ty, které následují Krista jako Cestu, Pravdu a Život. Vyjadřujeme svůj obdiv a vděčnost za vaše každodenní svědectví, které vydáváte nám i světu svou věrností i svou vírou, nadějí a láskou.

I my, pastýři církve, jsme se narodili a vyrůstali v rodinách s různými historiemi i osudy. Jako kněží a jako biskupové jsme se setkávali a žili s rodinami, které nám slovy popisovaly a svým konáním dlouhodobě ukazovaly svou ryzost, ale i své nesnáze.

Samotná příprava na toto synodní shromáždění, počínaje odpověďmi na dotazník, zaslaný církvím celého světa, nám umožnila naslouchat hlasu a zkušenostem mnoha rodin. Dialog v průběhu synody nás vzájemně obohacoval a pomáhal nám vidět celou intenzivní a komplexní realitu, v níž žijí rodiny.

Předkládáme vám Kristova slova: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě“ (Zj 3,20). Tak jako tenkrát, když Ježíš chodil po cestách Svaté země a přicházel do domů a vesnic, i dnes nadále prochází ulicemi našich měst. Ve vašich domech prožíváte světla a stíny, vzrušující výzvy, ale někdy i dramatické zkoušky. Šero ještě zhoustne, až se z něj stane úplná tma, když do srdce samotné rodiny pronikne zlo a hřích.

Je zde především velká výzva k věrnosti v manželské lásce. Oslabování víry a hodnot, individualismus, ochuzení vztahů, stres pocházející z chvatu, jenž přehlíží zamyšlení, poznamenávají i rodinný život. Jsme proto svědky nikoli mála manželských krizí, jimž se často čelí unáhleně a bez odvahy k trpělivosti, k ověření pravdy, ke vzájemnému odpuštění, ke smíření a také k oběti. Selhání pak způsobují nové vztahy, nové svazky, nová spojení a nové sňatky, čímž se vytvářejí komplikované situace, problematické pro rozhodování křesťana.

Mezi různými problémy chceme připomenout i námahu samotného žití. Máme na mysli utrpení, které může přinášet zdravotní postižení dítěte, vážná nemoc, duševní úpadek ve stáří nebo smrt drahého člověka. Obdivujeme velkorysou věrnost mnoha rodin, které prožívají tyto zkoušky s odvahou, vírou a láskou a nepovažují je za něco, co je třeba odstranit nebo zatracovat, ale za něco, co jim bylo dáno a co ony samy dávají jako dar tím, že v těchto nemocných tělech vidí trpícího Krista.

Vnímáme ekonomické těžkosti způsobované perverzními systémy „kultu peněz a diktátu ekonomie bez tváře a bez opravdového lidského zaměření“ (Evangelii gaudium, 55), která pokořuje lidskou důstojnost. Vidíme nezaměstnané otce nebo matky, bezmocné čelit bytí i jen základním potřebám své rodiny, a mladé, kteří prožívají dny prázdnoty bez očekávání čehokoli a kteří mohou padnout za obětí zvrhlosti drog nebo kriminality.

Myslíme i na zástup chudých rodin, a na ty, kdo nastupují na loďku, aby dosáhli cíle přežití, na rodiny uprchlíků, kteří beznadějně procházejí pouští, na lidi pronásledované jen kvůli své víře a svým duchovním a lidským hodnotám a na ty, kdo jsou zasaženi brutalitou války a útlaku. Máme na mysli i ženy, které zažívají násilí a jsou vystaveny vykořisťování; obchodování s lidmi; děti a mladé, kteří jsou obětí zneužívání ze strany těch, kdo o ně měli pečovat a umožňovat růst jejich důvěry; i členy mnoha rodin, jež jsou pokořovány a žijí v těžkostech. „Kultura blahobytu nás uspává... zatímco mnohé životy, zbavené jakýchkoli možností, nám připadají jako pouhá podívaná, jež nás nikterak nezneklidňuje“ (Evangelii gaudium, 54). Vyzýváme vlády a mezinárodní organizace, aby prosazovaly práva rodiny s cílem obecného dobra.

Kristus chtěl, aby jeho církev byla domem se stále otevřenými dveřmi pro přijetí druhých, jež nikoho neodmítá. Proto jsme vděční pastýřům, věřícím i společenstvím, připraveným doprovázet a ujímat se útrap, prožívaných manžely a rodinami v jejich nitru i navenek.

Existuje však také světlo, které večer září za okny domů ve městech, ve skromných obydlích na předměstí nebo ve vesnicích a dokonce i v chatrčích; svým jasem osvětluje tělo i duši. Toto světlo se v životě manželů zapaluje při jejich setkání; je to dar a milost, jež nachází své vyjádření – jak říká Kniha Genesis (2,18) – když se dvě tváře nacházejí „jedna před druhou“, když si jsou „vzájemnou pomocí“ a navzájem pro sebe. Láska mezi mužem a ženou nás učí, že každý z nich potřebuje toho druhého, aby byl sám sebou, i když se od druhého liší svou totožností, jež se odhaluje a projevuje ve vzájemném daru. Sugestivně to vyjadřuje žena v Písni písní: „Můj milý je můj a já jsem jeho... jsem svého milého a můj milý je můj (Pís 2,16; 6,3).

Aby bylo toto setkání autentické, cesta k němu začíná zasnoubením, jež je časem očekávání a přípravy. V plnosti se uskutečňuje ve svátosti, na níž Bůh klade svou pečeť, je v ní přítomen a dává jí svou milost. Tato cesta zná rovněž sexualitu, něhu a krásu, které přetrvávají, i když pomine mladistvá síla a svěžest. Láska svou povahou směřuje k tomu, aby trvala navždy, až po dar života za milovaného člověka (srov. Jan 15,13). V tomto světle přetrvává jedinečná a nerozlučitelná manželská láska navzdory mnoha těžkostem, způsobovaným lidským omezením. Je to jeden z nejkrásnějších a zároveň z nejobecnějších zázraků.

Tato láska se šíří plodností a plodivou silou, jež není jen reprodukční, ale i darem božské síly při křtu, výchově a katechezi dětí. Je rovněž schopností dávat život, lásku a hodnoty, což je zkušeností umožněnou i tomu, kdo nemohl родit. Rodiny, které prožívají toto zářivé dobrodružství, jsou svědectvím pro všechny a zvláště pro mladé.

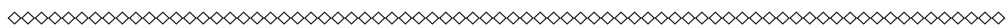
Při tomto putování, jež někdy bývá výstupem vzhůru, poznamenaným námahou a pády, nás vždy Bůh svou přítomností doprovází. Rodina ji zakouší v lásce a dialogu mezi manželem a manželkou, mezi rodiči a dětmi i mezi sourozenci. Dále ji prožívá při společném naslouchání Božímu slovu a při společné modlitbě, což je malá duchovní oáza, která se má vytvářet každý den aspoň na chvilku. Existuje každodenní nasazení při výchově k víře a k dobrému a krásnému životu podle evangelia a ke svatosti. Tento úkol často sdílejí a s velkou láskou a oddaností vykonávají i prarodiče. Rodina se tak ukazuje jako autentická domácí církev, jež se rozšiřuje na rodinu rodin – na církevní společenství. Křesťanští manželé jsou pak povoláni k tomu, aby se stávali učiteli víry a lásky i pro mladé dvojice. Existuje ještě i další výraz bratrského společenství, jímž je láska, dar a blízkost těm posledním, postaveným na okraj, chudým, lidem osamělým, nemocným, cizincům a rodinám v krizi. K tomu vede Pánovo slovo: „Blaženější je dávat než dostávat“ (Sk 20,35). Jedná se o dar věcí, společenství, lásky a milosrdenství a také svědectví o pravdě, o světle a smyslu života.

Vrcholem, v němž se sbíhají a soustřeďují všechny nitky společenství s Bohem a s bližním, je nedělní eucharistie, při níž rodina spolu s celou církví usedá ke stolu s Pánem. On se dává nám všem,

poutníkům dějinami k cíli posledního setkání, až bude „Kristus všecko ve všem“ (Kol 3,11). Proto jsme na první etapě naší synodní cesty uvažovali o pastoračním doprovázení a o přístupu ke svátostem pro rozvedené a znovu sezdané osoby.

My, synodní otcové, vás žádáme, abyste spolu s námi kráčeli vstříc příští synodě. Na vás se ukazuje přítomnost Ježíšovy, Mariiny a Josefovy rodiny v jejich skromném domě. I my se sjednocujeme s Nazaretskou rodinou a pozvedáme k Otci všech své prosby za rodiny na zemi:

- *Otče, daruj všem rodinám přítomnost pevných a moudrých manželů, z nichž bude pramenit svobodná a sjednocená rodina.*
- *Otče, daruj rodičům dům, kde by mohli žít se svou rodinou v míru.*
- *Otče, daruj dětem, aby byly znamením důvěry a naděje, a mladým dej odvahu ke stálému a věrnému závazku.*
- *Otče, daruj všem možnost vydělávat si vlastníma rukama na chléb, zakoušet pokoj ducha a také v době temnoty udržovat živou pochodeň víry.*
- *Otče, nám všem daruj, abychom viděli rozkvétat církev stále věrnější a důvěryhodnější, obecně jako spravedlivou a lidskou a svět, který miluje pravdu, spravedlnost a milosrdenství.*

OKÉNKO SV. GABRIELA

Rektor kostela:

P. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D, J.C.D, tel.: 605 830 201;

e-mail: standa.pribyl@volny.cz

číslo účtu Duchovní správy u sv. Gabriela:

08292191437 / 0800

Společnost přátel beuronského umění a Nadační fond MALAKIM:

Mgr. Monica Bubna-Litic (Šebová), tel: 777 221 950;

e-mail: sebova@orlice.cz, www.beuron.cz

číslo účtu Společnosti přátel beuronského umění: 6668718001 / 5500

číslo účtu Nadačního fondu MALAKIM:

7452142001 / 5500

Zástupce pro tradiční liturgii:

Robert Školoud, tel.: 728 753 021; e-mail: robert.skoloud@gmail.com

Leden 2015

čt 1.1.

17.00 mše sv. (trid.) z Oktávu Narození Páně

pá 2. 1.

17.00 mše sv. (trid.) s pobožností „prvního pátku

ne 4. 1.

11.15 mše sv. z 2. neděle po Narození Páně

17.00 mše sv. (trid.) ze svátku Nejsvětějšího Jména Ježíš

út 6. 1.

17.00 mše sv. (trid.) ze svátku Zjevení Páně

pá 9. 1.

17.00 mše sv. (trid.) z ferie

ne 11. 1.

11.15 mše sv. ze svátku Křtu Páně

17.00 mše sv. (trid.) ze svátku Svaté Rodiny (sv. Hyginus)

pá 16. 1.

17.00 mše sv. (trid.) ze sv. Marcela I., papeže a mučedníka

ne 18. 1.

11.15 mše sv. ze 2. neděle v mezidobí, votivní „Za jednotu křesťanů“ – latinská s gregoriánským chorálem

17.00 mše sv. (trid.) ze 2. neděle po Zjevení Páně

pá. 23. 1.

17.00 mše sv. ze sv. Rajmunda z Peňafortu

ne 25. 1.

11.15 mše sv. ze 3. neděle v mezidobí

17.00 mše sv. (trid.) ze 3. neděle po Zjevení Páně

Pá 30. 1.

17.00 mše sv. (trid.) ze sv. Martiny, panny a mučednice

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Neděle: 11:15 17:00 **sv. Gabriel**
Pátek: 17:00 **sv. Gabriel**
Pátek 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25
- večer 17:30 – 17:55
Všední dny: - večer 17:00 – 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.1. čtvrtek Slavnost Panny Marie, Matky Boží
- 4.1. neděle 2. neděle vánoční
- 6.1. úterý Slavnost Zjevení Páně
- 11.1. neděle Slavnost Křtu Páně 18:00, při mši sv. v 18 hod. provede sbor Ignis Rybovu Českou mši vánoční
- 17.1. sobota Památka sv. Antonína, opata
- 18.1. neděle Panny Marie, Matky jednoty křesťanů, od 15:30 setkání ministrantů
- 21.1. středa sv. Anežka Římská
- 24.1. sobota Památka sv. Františka Saleského
- 26.1. pondělí Památka sv. Timoteje a Tita
- 28.1. středa Památka sv. Tomáše Akvinského
- 31.1. sobota Památka sv. Jana Boska
- 2.2. pondělí Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 11.2. středa Den nemocných, při večerní mši sv. udílení svátosti nemocných
- 18.2. středa POPELEČNÍ STŘEDA

SBOR IGNIS VÁS ZVE NA MŠI SV. 11.1.2014 V 18:00

při které provede **Českou mši vánoční "Hej mistře..." J.J. Ryby**

Dirigent: MgA Milena Stricevič Zoláreková / Sóla: Milena Zoláreková (soprán), Jana Tuková (alt), Tomáš Pindór (tenor), Jan Verner (bas) / Varhany: Václav Vála,

SPOLEČNÁ PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

20. 1. – 10. 3. vždy v úterý od 19.30 do 21.30 proběhne Zimní kurz společné přípravy na život v manželství. Snoubenci se přihlašují předem přes elektronický formulář <http://www.apha.cz/pripravy-snoubencu/> nebo telefonicky na 220 181 777

PANELOVÁ DISKUSE K TÉMATU SYNODY O RODINĚ

2. února od 19.00 se bude konat v sále Pastoračního střediska, Kolejní 4, Praha 6 Dejvice panelová diskuse k tématu Synody o rodině. Více na www.apha.cz/cpr

POUŤ ZAMILOVANÝCH KE SV. VALENTINU

14. února od 9.00 do 15.00 pořádá Pastorační středisko – Centrum pro rodinu ve spolupráci s Kolegiátní kapitulou sv. Petra a Pavla na Vyšehradě pouť zamilovaných ke sv. Valentinu. Obnovou provází P. Antonín Klaret Dąbrowski OFM. Přihlášky: cpr@apha.cz

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapski, P. S. Příbyl, P. J. Gerndt, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 450 ks **neprodejné**